

בע"ח (באר-שבע) 46205-05-13 - מאהר אבו רקייק נ' מדינת ישראל - לשכת תביעות נגד

בע"ח (באר-שבע) 46205-05-13 - מאהר אבו רקייק נ' מדינת ישראל - לשכת תביעות נגדם באר-שבע
בע"ח (באר-שבע) 46205-05-13
מאהר אבו רקייק (עוצר)
עו"ד בע"כ עוזר מוסטפא
נ ג ד

מדינת ישראל - לשכת תביעות נגד
עו"ד בע"כ אימן סאלח ועו"ד שרת אלישע
בית משפט השלום בבאר-שבע
[18.06.2013]
בפני כב' השופט איתיה ברסלר-גונן
החלטה

1. בפני בקשה לעין בחומר חקירה, שהוגשה בהתאם לסעיף 74(ב) בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - [להלן: "החסד" פ.&quo;].

2. כתוב האישום שהוגש נגד המבוקש מייחס לו עבירות של קשרת קשור לביצוע פשע וסחר בסם מסוכן. מדובר בכתב אישום שהינו תוצאה של הפעלת סוכן משטרתי בשם יוגב שרייקי [להלן: "הסוכן"]. נטען בכתב האישום כי הנאשם סחר בשם בך שמכר שם לסוכן וזאת בשני אירועים שונים.

3. בקשה זו הוגשה על ידי עו"ד ליור חיימוביץ ביחד עם בע"ח 34140-05-13 שם הוגשה בקשה דומה. באותו הלין אחר הגיעו הצדדים להבנות ביניהם ולא היה צורך בהכרעת בית המשפט, אלא במסגרת של עתירה לגילוי ראייה חסיה (בהליך נפרד בתיק בע"ח 34144-05-13). בתיק דנן, התחלף הסגנור ועו"ד נאסר הוא שעומד כיהם מאחורי העתירה המקורית.

4. סעיף 74(א) בחסד"פ קובע את זכותו של הנאשם לעין בכל זמן סביר בחומר החקירה וכן בראשימת כל החומר שנאסף או שנרשם בידי הרשות החוקרת, והנוגע לאישום שבידי התובע ולהעתיקו. סעיף 74(ב) בחסד"פ מקנה לנאם שסורב לבקשתו לעין בחומר החקירה לעתור בבית המשפט שiorה לתובע להתייר לו לעין בחומר שהוא, לטענתו, חומר חקירה ולא הוועמד לעיונו. בתי המשפט דנו ארוכות בשאלת מהו חומר חקירה, ומה היקף חובת הגילוי שחברה בה התביעה לפי סעיף 74(א) בחסד"פ. לא מן הנמנע שבמסגרת חומר החקירה יהיה גם מידע חסוי שלגביו יתרקיים הлик'r נפרד של עתירה לגילוי ראייה [למשל לפי סעיף 46 בפקודת הראיות].

צדק עורך הבקשה בהפנותו לזכות היסודית של הנאשם לעין בחומר החקירה. אלא שההליך שבפניי מגלה גם את הצדדים השילליים שבניהול הлик'r באופן בו נהלו. ובמה דברים אמרו? מונחת בפני בקשה, שהוגשה בין היתר כיוון שלא נעשתה כל פניה מוקדמת מהותיב לב"כ המאשימה. במסגרת אותה בקשה פירט עורך הבקשה (עו"ד חיימוביץ) 21 כתorzות של נושאים שלטענתו הינם חלק מחומר החקירה ולא עומדים לעיונו.

לבקשה לא צורף רשות חומר החקירה שהועמד לעיינו של הנאשם ולא צורפה הפניה המוקדמת שנערכה לתביעה. עיון בתגבורת המאשימה לבקשה מלמד עד כמה מדובר במקורה דין בהליך נטול עוקץ של ממש, שהינו דומה להלין שבו בית המשפט אינו נדרש להכריע במקרים, אלא רק להיות "מתווך" בלבד בין הסנגור ל התביעה, על רקע חוסר הנכונות להידברות ישירה. הדברים נאמרים בזיהירות של ממש כדי לא לפגוע בכבודם של בעלי מקצוע אחרים. עם כל הכבוד - לא לך נועד הlixir זה. טול לדוגמא את הדברים הבאים מתוך הבקשה דין:

- (א) בקשה המבקש לקבל את תיק החקירה של אחר. בתגובה לכך הבירה המאשימה כי מדובר ב"כפל תיק".
- (ב) בקשה של המבקש לקבל את רשות הדיסקים - גם בקשה זו לא יהיה כל קושי למלאה והוא מולה.
- (ג) בקשה של המבקש לקבל דו"חות מידע מיידי - בקשה התקבלה בצורה של תמצית מידע.

וכך הלאה והלאה.

5. צודקת כאמור ההגנה בטענותה שזכותו הבסיסית של הנאשם לקבל לידי את כל חומר החקירה ואף את רשות חומר החקירה. אלא שאין המשמעות המיידית שככל אימת שהסנגור אינו מקבל לידי באופן יזום את כל חומר החקירה עליו "לחוץ" ולהגיש בקשה לבوت המשפט.

כנגד זכותו של הנאשם לקבל את חומר החקירה עומדת חובתה של המאשימה למסור לו את רשות חומר החקירה ואת חומר החקירה עצמו [למעט חומר החקירה חסוי על פי הדין]. עתירה לקבל חומר החקירה אינה עתירה המכוננת למעשה נגד סירוב התביעה לעשות מצווה עליה בחוק. סירוב - בין במפורש ובין במידה.

סבירוני, כי בהlixir של בקשה לפי סעיף 74(ב) בחסד", צריך להתקיים כלל של פניה מוקדמת לתביעה, כתנאי לדיוון בעטירה שכך. אכן, אם התביעה אינה מגיבה לפניה אליה בתוקן זמן סביר, שאז יש לראותה כמסרבת לפניה המוקדמת ואז ניתן וראוי לפנות לבוט המשפט. אולם כל עוד לא נעשתה פניה מוקדמת לתביעה, ולא התקבלה תגובתה העניינית של התביעה, אין מקום להשחתת ריק זמן של בוט המשפט.

הדיון בבקשתו לחומר החקירה צריך שיתמצא בשאלות האם חומר מסוים הינו בבדר "חומר החקירה", היקף הגילוי הראו ווכיוצ' בשאלות שהצדדים לא השיכלו להגיע להבנות ביניהם והם מניחים אותו לפתחו של בוט המשפט שיכריע בחלוקת ביניהם.

הן הסנגור והן התובע הינם בחזקת פקידי בוט משפט (officers of the court) ובהתאם שכאללה מצווה עליהם שלא ישחיתו זמנו של בוט משפט לריק ויפעלו שנייהם לישם את הוראות החוק בעניין.

6. על התובע בתיק להකפיד ולעורר כדבי את רשות חומר החקירה בתיק [ולא להסתפק רק ב"פתח תיק"]. ערכיה של רשותה זו כדביי תאפשר לסנגור לבחון האם הוועתק כל תוכנה של אותה רשותה.

השלב הבא הוא כMOVEDן העמדת תיק החקירה לעיון וצילום. בהקשר זה, מודיע בית המשפט לכך שבד"כ הצלום נערכ על ידי צדדים שלישיים שאינם הסגנור או התובע עצם. כשהסגנור בוחן את התקיק שצולם, וראה כי חסרים דברים, שומה עליו לשאול את עצמו תחילה כלום לא נפללה תקללה כלשהי בצילום. עליו לבדוק עניין זה ישירות עם התובע האחראי על התקיק. לאמן הנמנע כי החומר החסר אצל הסגנור ממקורו בתקלה בצילום או בהעתקה ולא מעבר לכך.

על כן, בקשה שתוגש בשלב זה לבית המשפט תהיה בקשה בוסר שרואו שלא תידון כלל. סביר שהסגנור כי חומר החקירה שבידו חסר, ביחס לרשות חומר החקירה, פונה במידות ובמשרין לתובע בכתב וברם מודיע קיימים פער זה, שלכאורה לא צריך להיות קיימים. בשלב זה, שומה על התובע לבחון בקשה של הסגנור ולהשיב לו בהקדם תוך שלמת החסר אם נדרש.

התגלתה מחלוקת בין הצדדים, יגידו אותה ואז יהיה רשיון הסגנור לעתור לבית המשפט בבקשתו לפי סעיף 74(ב) בחסד"פ.

7. רק הילכה בתלם זה תמנע השחתת זמנו של בית המשפט לירик ותאפשר קיום דין ענייני בבקשתו, תוך חסוכן בזמן השיפוטי ומתן אפשרות גם לאחרים להידפק ולהיכנס בוגדר יומנו העמוס של בית המשפט. כאמור, עתירה לקבלת חומר החקירה, כשמה כן היא "עתירה" ודינה להיות מוגשת רק לאחר פניה מוקדמת לרשות כנגדה וutarim וקבלת התיחסותה. בקשה המופנית לבית המשפט לקבלת חומר החקירה, לפי סעיף 74(ב) בחסד"פ, שלא קדמה לה פניה מוקדמת לטבעה, צריך שתימחק על אתר מחמת אי מיצוי הליכים [השו לمثال בג"ץ 9173/05 קקoon נ' פרקליט המדינה (26.3.2006)]יתכן כי הדברים ברורים ויתכן כי נחלת הכלל הם, אולם בתיק זה מצאתי צורך להבהירם, כיון שהבקשה אינה ראייה, תוכנה רב, חלקה כלל לא שני בחלוקת ומרביתה עניינה בכלל בבקשתו לגילוי ראייה חסופה.

כך למשל, הבקשה חוות דעת פסיכולוגית, כאשר עולה מתעודת החיסון בתיק כי היא חסופה. כך לمثال תיק המודיעין ידיעות מודיעיניות, אישורים להפעלת הסוכן, תיעוד פגישות, וכיו"ב.

בהקשר זה, מופנים הצדדים לדין בתעודת החיסון [שהינה אותה תעודה חיסון], דין שנערך בתיק בע"ח 13-13-05 והחלטה בו ניתנה אטמול [17.6.2013].

8. עוד אציין, שכאשר מתבקש חומר החקירה מסוים ותשובה המאשימה היא שמדובר זה כלל לא קיים, שאז אין כל תועלת בבקשתו שכך ועל הסגנור לפעול בדרכים אחרות [כמו לمثال בסעיף 108 בחסד"פ]. נכון הוא, כי ת釅 טענה שלפיה אותו חומר שכלל לא קיים הינו חומר שהוא על המאשימה לאספו במסגרת החקירה, אלא שטעהנו זו יש לבחון קודם להגשת הבקשה ואז להעלווה במפורש ולא אגב קבלת תגובה המאשימה.

כך למשל בעניינינו, ביחס למטרונים שההגנה דרצה לקבל. תגובת המאשימה הייתה שאין כלל מסרונים שכאלו. אציין כי בדיקה נוספת שערכה המאשימה הולידה מסקנה שלא ניתן כלל להנפיקם ואף לא ניתן להביא את מכשיר הטלפון עצמו כיון שהמכשירים הוחלפו [ראו פרוט' מיום 13.6.2013 בתיק בע"ח 13-13-05-05]. הדרך תהיה פתוחה לסגנור לשcole צעדי נוכח תשובה המאשימה אולם עניין זה יכול להיות בהליך נפרד [יתכן לפי סעיף 108 בחסד"פ].

9. כיון שהבקשה דן אינה מידיתית, היא כוללת נושאים רבים שאין בהם כלחלוקת בין הצדדים, היא עומדת בנסיבות ל*תעודת חיסון* שבתיק, אינה ברורה בשל שהוגשה טרם זמנה, ומוביל לקבל התיחסות מוקדמת מצד המאשימה - אין מקום לדון בכל חלקיה אחד לאחד.

יטול הסגנור לעצמו את הבקשה מחדש, יבחן שוב ביחס לTAGובת המאשימה, לרבות תוך בחינת תעודה החיסון, פרוטוקולי הדין בתיק בע"ח 13-13-05-05 והחלטתי מתומול בתיק בע"ח 34144-05-13, ואז יחולט כיצד עותר מחדש, אם בכלל, ואילו שאלות עובדיות ומשפטיות הוא מניח בפניו בבית המשפט להכריע בהן.

סוף דבר:

10. בנסיבות שפורטו לעיל, כאשר מדובר בבקשת בוסריה שלא נבחנה כדברי על ידי עורכה כמו גם על ידי הסגנור החדש, למול עמדת המאשימה ותעוזת החיסין, ובכפוף לעמדת המאשימה כפי שפורטה בפרוטוקולי שני הדיונים בתיק בע"ח 34140-05-13, אני מורה על מחלוקתה של בקשה זו.

11. בשולי הדברים אני מצוי לנכון להעיר העירה נוספת: פסיקת הוצאות במשפט הפלילי היא עניין חריג. לטעמי, כאשר נדרש בית המשפט למלא מקום של צינור העברת מידע מצד ולתווך בין שני מייצגים שאינם ששים לשוחח אחד עם השני, הדבר מקיים וחוטא לתקיים של באו כוחם הצדדים כ"פקידי בית המשפט". אני סבור שדין בקשות סרק שכאלו לא רק להיחות אלא גם בצירוף פסיקת הוצאות, שם שאני סבור שעצם קיומו של צורך בבקשתו בשל אי מתן מענה העולם בזמן מצד המאשימה, כמו גם במקרים שבית המשפט מצוי שההתנגדות מצד המאשימה היא התנגדות סרק, שיטולו גם הוצאות על המאשימה. זמן של בית המשפט יקר ולאףצד אין את החריות להשחיתו.

כיוון שעמדתי על הדברים במסגרת דין זה, לא אעשה בו צו להוצאות. המזיכרות תשליך העתק ההחלטה גם לעוזר חימוביץ. ניתן והודעה היום י' تموز תשע"ג, 18/06/2013 במעמד הנוכחים.